

icke hunnit *m. axen*. — *M-s*, v. dep. ell. *M. sig*, v. r. (om sädeskorn) Vinna full storlek och fasthet. Säden börjar *m-s*. Kornen ha ännu ej hunnit *m. sig*. — *M-d*, part. pass. *Väl m. säd, väl m-e ax*, som vunnit tillräcklig storlek och fasthet. — *Matande*, n. 4.

MATADOR, --där, m. 3. (spanskt ord, som egentl. betyder: Dräpare) 1) Den, som vid tjuvfäktningar i Spanien ger tjuren dödsstöten. — 2) (i vissa kortspel) Benämning på vissa af de högsta trumfen. — 3) (fig. fam.) Betydande, mäktig eller rik man.

MATBORD, n. 3. Bord, som begagnas att vid måltiderna sätta maten på och spisa vid.

MATBORRE, m. 2. pl. — *borrar*. Ett slags tagghudigt stråldjur, stort som en knuten hand och fullsatt med smala, grönaktiga taggar. *Echinus esculentus*.

MATDAGS, måtdäggs, adv. Tid att intaga någon af de vanliga måltiderna.

MATEMATIK, ---i'k, f. sing. (från grek.) Läran om storheter i allmänhet, så väl geometriska som aritmetiska. [Math —.]

MATEMATIKUS, --mätikuss, ell. **MATEMATIKER**, --mätick'r, m. pl. *mathematici* och *matematiker*. En, som är kunnig i matematiken. [Math —.]

MATEMATISK, a. 2. Till matematiken hörande, eller som i denna vetenskap fordras. *M. bevisning, visshet*. [Math —.]

MATERIA, -té--, ell. **MATERIE**, -té--, f. pl. *matier*. (lat. *Materia*) 1) (i sing.) En kropps innehåll, hvarmed den fyller rummet. — 2) Ämne. — 3) Var i sär.

MATERIAL, ---ål, ell. **MATERIEL**, ---ä'l, n. 3. pl. *materialier*. 1) Ämne, hvaraf något förfärdigas eller sammansättes. — 2) Allt hvad som erfordras för något visst företag. — 3) (artil.) *M-el*, alla de pjäser med tillbehör, som tillhöra ett artilleri. — *Ss. Materialbod, -gård, -register, -räkning*.

MATERIALISM, ----i'ssm, m. sing. Filosofiskt system, som antager endast materiens tillvaro.

MATERIALIST, ----i'sst, m. 3. Filosof, som hyllar materialismen.

MATERIALKARL, ---ålkår, m. 2. Person, som tillblandar materialerna vid ett glasbruk.

MATERIALVAGN, ---ålvånn, m. 2. (artil.) Se *Redskapsvagn*.

MATERIALVARA, ---ålvåra, f. 1. Säges om vissa enkla varor, som ej äro med konst frambringade produkter, såsom kryddor, kaffe, socker, tobak, färger, m. m.

MATERIEL, se *Material*.

MATERIEL, --riä'll, adj. 1. 1) Som tillhör, har afseende på eller egenskap af materia. — 2) Sinlig. — 3) Väsentlig.

MATFAT, n. 3. 1) Fat, som begagnas att lägga mat på. — 2) Fat, hvarpå mat är upplagd.

MATFRISK, a. 2. Som har god matlust.

MATGAFFEL, m. 2. pl. — *gafflar*. Gaffel, som begagnas, då man äter.

MATGIRIG, a. 2. Som har starkt begär efter mat, äter mycket.

MATGIRIGHET, f. 3. Stark matlust.

MATGRÄNN, a. 2. Grännlaga på mat. — *Matgrannhet*, f. 3.

MATHÄMTARE, m. 3. Inrättning af porslin eller tenn, med flera rum, hvari mat hämtas ifrån värdshus, o. s. v. [— hemtare.]

MATJORD, f. sing. Jordskorpan, då den ut-

gör en blandning af mylla med grus, sand eller lera.

MATKAMMARE, m. 2. pl. — *kamrar*. Kammarer, der man vanligen spisar, eller der mat förvaras.

MATKLAPP, m. 2. Klapp på ryggen, som man på skämt ger hvarandra efter en måltid.

MATKLOCKA, f. 1. Ringklocka, som begagnas att gifva tecken till matdags.

MATKNIF, m. 2. pl. — *knifvar*. Knif, som begagnas, då man äter, till att sönderskära maten på tallriken.

MATKORG, m. 2. Korg, som begagnas att deri nedlägga mat, eller hvari mat är nedlagd.

MATKRYDDA, f. 1. Krydda, som begagnas vid matlagning.

MATKÄLLARE, m. 2. o. 3. pl. — *källrar* och — *källare*. Källare, som begagnas att deri förvara mat.

MATLAG, n. 3. 1) Personer, som hafva gemensam matlagning. — 2) Se *Hushåll*, 1.

MATLAGERSKA, f. 1. (föga brukl.) Se *Kokerska*.

MATLAGNING, f. 2. Födoämnens beredning till mat. — *Ss. M-skunst*.

MATLAGSSKATT, m. 3. (gam.) Skatt, som utgick af hvarje matlag.

MATLEDA, f. 1. sing. Afsmak för mat.

MATLEDSQVISTAR, m. 2. pl. Se *Ovesved*.

MATLESTRÄD, n. 3. Växtsläktet *Lonicera periclymenum*, med rödletta blommor.

MATLUST, f. sing. Begär efter mat; äfv. den njutning, hvarmed mat förtäres. *Känna m. Äta med god m.*

MATLYSTEN, a. 2. neutr. — *et*. Se *Matgirig*.

MATLÅDA, f. 1. 1) Låda, hvari mat förvaras. — 2) Låda, hvari frö o. d. lägges för fåglar i bur.

MATMODER, sammandr. **MATMOR**, f. 2. pl. — *mödrar*. Se *Husmoder*.

MATNDSK, a. 2. Säges om den, som är niösk i utdelning af mat till sitt folk.

MATNING, f. 2. Handlingen eller verkningen, då person eller sak matas. *Jfr. Mata*.

MATNYTTIG, a. 2. 1) Nyttig till mat. — 2) (fig., fam. o. skämtv. om flickor) Giftvuxen.

MATOLJA, f. sing. En med mindre noggrannhet utpressad sort af olivolja.

MATOS, matös, n. 3. Matlukt.

MATPÅSE, m. 2. pl. — *påsar*. Påse, hvari mat förvaras.

MATRABARBER, matrabarr'b'r, m. sing. En art rabarber, hvars spädnare blad ätas stufvade oeh i soppor. *Rheum Rhabonticum*.

MATRAM, maträm, m. sing. En apoteksväxt. *Matricaria Parthenium*. [Mattram.]

MATREDNING, f. 2. Se *Matlagning*.

MATRIKEL, matrick'l, m. 2. pl. — *riklar*. (lat. *Matricula*) Namnförteckning på medlemmarna af ett stånd, en embetsmannaklass eller ett sällskap. [— rickel.]

MATRIS, -i's, f. sing. Form, hvari boktryckeristilar gutas.

MATRONA, -öna, f. 1. (lat.) Allvarsam och ärbär bustru, något till åren.

MATRONÖRT, f. 3. Örtan *Hesperis matronalis*, med vackra, purpurroda blommor.

MATROS, -ös, m. 3. (af holl. *Maat*, kamrat) Person, som genom sjöfart förvärfvat sig kändom i allt slags sjömanskap. *Lätt m., jungman*.